

РЕШЕНИЕ

№ 3688

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **12982** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145, ал.1 АПК, във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на А. К. А., управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за призоваване [населено място], ул. "Д. шосе, С. индустриална зона, Завод за безалкохолни напитки „Стил“, срещу ЗАПОВЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА № ФК -703-0031878/24.10.2019г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП., с която е разпоредено „Запечатване на търговски обект – бензиностанция“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана и експлоатирана от жалбоподателя и „Забрана за достъп до за срок от 14 дни“, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „г“ и чл.187, ал.1 ЗДДС.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед , като издадена при липса на законовите предпоставки по чл. 186, ал.1, т.1, б. „г“ от ДОПК, като се развиват съображения в този смисъл. Направено е искане да се отмени оспорената заповед като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – Началник отдел „Оперативни дейности“ - П. в ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Р., която оспорва жалбата и в хода по

същество излага съображения за нейната неоснователност. Моли оспорената заповед да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв., като представя Списък за разностите по чл. 80 от ГПК и писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Доказателствата по делото са писмени. Приети са приложените за послужване адм. дело № 12851/2019г. по описа на Административен съд София – град, ведно с адм. дело № 1475/2020г. по описа на Върховен административен съд.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, становища на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.10.2019г., в 11:20ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма]. При проверката е установено, че монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство ЕСФП ISC 2007 с ИН на ФУ IS007666 и ИН на ФП12010436 не изпраща данни в НАП чрез дистанционна връзка. В нарушение на разпоредбите на Наредба № Н – 18//13.12.2006г. на МФ, дружеството не е изпълнило задължението си да предава на НАП за периода 20.03.2019г. – 17.10.2019г. по установената дистанционна връзка данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите – данни от нивомерната измервателна система и разходомерите, като по този начин да могат да бъдат установени закупеното и продадено количество гориво. Констатациите са обективирани в протокол за извършена проверка серия АА № 0031878/17.10.2019г. на основание чл. 110, ал.4, вр. с ал. 50, ал.1 ДОПК. Проверката е извършена от ИП - А. П. Р. и СИП Б. Р. .

Въз основа на протокола за извършена проверка от 17.10.2019г. е издадена оспорената заповед за налагане на принудителна административна мярка(ПАМ) № ФК – 703 – 0031878/24.10.2019г. от началник на отдел „ Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП. Със заповедта, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б „г“ и чл.187, ал.1 от ЗДДС, на [фирма] е наложена ПАМ – „запечатване на търговски обект“, стопанисван от жалбоподателя и „забрана за достъп до него за срок от 14 дни“.

За да постанови процесната ПАМ, административният орган е приел, че съгласно чл.3 на Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г. всяко лице по ал.2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка данни , които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. По отношение на определения срок на ПАМ административният орган е изложил мотиви, че неспазването на финансова дисциплина, изразяващо се в липса на непрекъсната връзка на ЕСФП с НАП за близо седем месеца, води до засягане на отчетността на реално реализираните продажби, евентуално до укриване на облагаеми приходи. Направено е обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане , което винаги води до негативни последици за фиска. Заповедта за прилагане на ПАМ е връчена на 11. 11.2019г. на представител на дружеството.

Доказателствата по делото са писмени.Прието е заверено копие на административната преписка, съдържаща: опис на паричните средства в касата към момента на започване на проверката, декларация от лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение, справка за данни от Z отчети на от НАП, справка за регистриране ЗР задачи за ФУ/ИАСУТД 3981280.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168,

ал.1-3 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, т.1-5 вкл.от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, при което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения.

При осъществения съдебен контрол в посочения предметен обхват, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, чиято компетентност е установена от приетата по делото заповед рег. № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г., издадена от изпълнителния директор на НАП, от която се установява, че издателят на оспорената заповед е оправомощено лице да издава заповеди от вида на оспорената в настоящото производство. Следователно не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Заповедта е издадена в съответствие с изискването за форма по чл. 59, ал.2 от АПК, а именно: в писмена форма, като съдържа задължителните реквизити – наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начин и срок на изпълнение на ПАМ, срок и ред за обжалване, както и подпис на физическото лице, персонализиращо административния орган. Същата съдържа правни и фактически основания за издаването ѝ, при което не е налице отменителното основание по чл.146, т.2 от АПК.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на оспорената заповед и в жалбата не се релевират подобни оплаквания, с оглед на което не е налице отменителното основание по чл. 146, т.3 от АПК.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

В разглеждания случай виновното извършване на нарушението, за което е приложена обжалваната ПАМ, е установено по безспорен начин. От доказателствата по делото става ясно, че фискалното устройство в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект към момента на проверката в обекта – бензиностанция има техническа възможност за установяване на дистанционна връзка чрез която да подава данни в НАП. Установено е, че в продължение на близо 7 месеца в НАП не са постъпили данни по дистанционната връзка с търговския обект. Този факт безспорно се установява и от изпратена до ЕСФП задача № 1722363/17.10.2019г. в 11:28ч, от която не постъпват данни за получен НАП Z отчет. Съгласно чл. 186, ал.1, т.1, б „г“ ЗДДС принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до 30 дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за подаване на данни по чл.118 в Национална агенция за приходите.Чл.118, ал.2 от ЗДДС предвижда, че фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговска дейност задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Национална агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с Наредба Н – 18 от 13.12.2006г за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им изисквания към лица, които извършват продажби чрез електронен магазин.

Правилно е приетото в заповедта, че е изпълнен състава на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, тъй като с оглед приетите по делото писмени доказателства е налице некоректно изпълнено задължението на дружеството да предава по дистанционната връзка данни на НАП, изразяващо се в констатираните различия в показанията на нивомерната система и въведените количества на клавиатура. Изложените аргументи в жалбата, че не е налице нарушение, доколкото било налице отчитане на продажбите на гориво редовно във фискалната памет на апарата, съдът намира за неоснователни. Видно от съдържанието на чл. 118, ал. 6 ЗДДС, задължението на търговците на течни горива от търговски обект, без данъчен склад, е предвидено кумулативно, като паралелно задължение, а не като правна възможност, предоставена на избора на задълженото лице. Задължението на търговеца по тази разпоредба "да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива ", както и за техните продажби е самостоятелно, и независимо от изпълнението на други задължения, свързани с търговията с течни горива. Поради това липсата на данни е неотнормисимо, нито дава представа за фактически наличното количество в резервоарите на бензиностанцията на жалбоподателя. Нормата въвежда задължение, свързано с фактическо положение, а не с документално отчитане на наличностите на течни горива.

Настоящият състав, намира че в тежест на жалбоподателя е да следи дали собствените му уреди, предназначени за изпълнение на изискванията на закона, са в изправност, доколкото изискването на закона за предаване информация към НАП е насочено именно към дружествата, а не например към органите на НАП или към трети лица. Именно и поради тази причина, мярката по чл.186, ал.1 ЗДДС е наложена за констатирано нарушение по чл.186, ал.1,б. „г“ – неспазване на реда и начина за подаване на данни по дистанционна връзка с НАП, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива, съгласно чл.3, ал.3 от Наредба Н – 18/2006г.

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 39, ал.10 от Наредба № Н - 18 от 13.12.2006г. данъчният терминал служи за предаване от ДТ към НАП по дистанционна връзка чрез използване на преносна мрежа на мобилен оператор. В хода на проверката е установено, че ЕСФП изпраща данни за извършени доставки на гориво, данни от нивомер, но не изпраща данни за отчетени продажби, което нарушение е против обществен интерес, за надлежното и законово деклариране на движението на стоки и на всички реализирани обороти.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера на всяка една ПАМ по чл.186, ал.1 от ЗДДС. По отношение на процесния случай, в хипотезата на чл. 186, ал.1, т.1 буква „г“ от ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превентивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. В тежест на административния орган е да обоснове с конкретни обективни данни както факта на извършеното нарушение и вероятността нарушителят да извърши друго нарушение, така и необходимостта от налагането на ПАМ за определения в заповедта срок.

В разглеждания случай виновното извършване на нарушението, за което е приложена обжалваната ПАМ, е установено по безспорен начин. От доказателствата по делото става ясно, че фискалното устройство в стопанисвания от жалбоподателя търговски

обект към момента на проверката в обекта – бензиностанция има техническа възможност за установяване на дистанционна връзка чрез която да подава данни, но в НАП в продължение на близо 7 месеца не са постъпили данни по установената дистанционна връзка с търговския обект.

Оспореният административен акт е подробно мотивиран, както относно осъщественото административно нарушение, така и относно срокът за налагане на ПАМ. Административният орган е определил правилно продължителността на срока на наложената ПАМ от 14 дни, респективно и на кумулативната мярка по чл.187, ал.1 ЗДДС, като е обсъдил конкретните факти, тежестта на нарушението и е направил конкретна преценка за необходимостта чрез налагане на ПАМ да се предотвратят нежелателните последици за фикса.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски. Ответникът претендира разноски в размер на 500 лева за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, искането за присъждане на разноски в полза на ЦУ на НАП е основателно и следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ е в размер на 100 лева, в който размер следва да се уважи искането на ответника, а в останалата част за разликата до 500 лв. да се отхвърли като неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 предл. последно АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], Д. шосе, С. индустриална зона, Завод за безалкохолни напитки „Стил“ срещу ЗАПОВЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА № ФК – 703 – 0031878/ 24.10.2019г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ П. ЦУ на НАП, с което е разпоредено „Запечатване на търговски обект - бензиностанция“, находяща в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, за срок от 14 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1,б. „г“ от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] , ЕИК[ЕИК], [населено място], Д. шосе, С. индустриална зона, Завод за безалкохолни напитки „Стил“ да заплати на ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100(сто)лева, като отхвърля искането за присъждане на разноски, за разликата над 100 лева до 500 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град до Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: